

„Dabar mūsų šeima pilnai sukomplektuota“, - su šypsena veide sako keturiasdešimtmetė Laura, atverdama gausios šeimos namų duris. Šios istorijos herojė - daugiavaikė mama, atradusi širdyje ir namuose vietos globojamiems vaikams, o vėliau tapusi mama ir laikinai globotai mažylei. Su moterimi susitikome pasikalbėti apie šeimą, vaikus ir motinystę, juk gegužė - Šeimos mėnuo, tad Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba inicijuoja istorijų ciklą apie Lietuvos šeimas.

Budinčia globotoja tapo akimirksniu

Pradėdama pasakoti savo šeimos istoriją Laura sako, jog apie tai, kad kada nors globos svetimus vaikus, negalvojusi. Ir nors draugės dažnai pakalbėdavo apie tai, kad galėtų meile ir namų šiluma pasidalinti su likimo nuskriaustais vaikais, moteris tuomet tik patylėdavo.

Situacija pasikeitė tada, kai šalį sukrėtė Matuko istorija. Moteris sako ją labai išgyvenusi, juolab, kad pati augino tokio pat amžiaus vaiką. „Socialine darbuotoja dirbančiai draugei pusiau juokais tuomet sakydavau: greičiau grįžk į darbą ir surask man kokią leliuką“, - apie pirmąsias galvoje kildavusias mintis, globoti likimo nuskriaustus vaikus pasakoja moteris. Ir kai vieną dieną draugė pakvietė tapti budinčia globotoja bei pradėti lankyti globėjų kursus, Laura ilgai negalvojo - apsispręsti pakako poros minučių. „Priežasčių, kodėl apsisprendžiau, buvo daug, o labiausiai sprendimą lėmė Matuko istorija. Žinoma, ir aplinkybės susiklostė taip, kad vyriausia dukra išvyko studijuoti, namuose atsirado vietos mažyliui“, - prisiminimais dalijasi Laura.

Palaikė ir vyras, ir vaikai

Dideliame name vietos buvo, palaikymo iš vyro ir vaikų moteris irgi sulaukė, o pačiai netrūko ryžto padėti nuskriaustiems vaikams.

„Kai pradėjau vyrui vis garsiau kalbėti apie norą tapti budinčia globotoja, sulaukiau palaikymo. Per daug jis nesikišo į tokį mano sprendimą, tik paklausė, ar susitvarkysiu“, - apie sutuoktinio reakciją į planus tapti budinčia globotoja pasakoja Laura. Moteris neslepia, kad ūkininkaujantis vyras rūpinasi ūkiu ir šeimos gerove, o vaikai ir jų rūpesčiai - daugiau mamos reikalas.

Tiek moteriai, tiek jos vyrui tai antra santuoka. Ankstesnėje - vyras susilaukė dviejų, o moteris - vienos dukters. Merginos jau pilnametės. Dabar šeimoje auga du bendri

sutuoktinių vaikai: 13 metų mergaitė ir septynmetis berniukas. Todėl vaikų nuomonė ir palaikymas, anot pašnekovės, priimant sprendimą tapti globotoja, buvo labai svarbūs: „vaikams paaiškinau, kad mūsų šeima padės kitiems vaikams ir jie tai labai natūraliai priėmė“.

Budinti globotoja tapo nuolatine

Kol Lauros namuose šilumą surado pirmasis globojamas vaikas, praėjo beveik metai. Tiek užtruko globėjų kursai, dokumentų tvarkymas bei, kol prireikė globotojos kūdikiui. „Pirmas globotinis mūsų namuose pabuvo labai trumpai – tik dvi paras. Paskambino globos koordinatorė ir pasakė, kad tiesiai iš ligoninės atveš naujagimę. Nerimo širdyje tada kažkiek buvo, bet reikėjo rūpintis vaiku ir jokių dvejonų neliko. Džiaugiuosi, kad mergytė labai greitai surado tikrus namus“, – globotojos kelio pradžią prisiminė Laura.

Kiek ilgiau motiniško moters dėmesio ir meilės reikėjo vienerių berniukui, su kuriuo šeima bendrauja iki šiol. Užuvėję globotojos namuose buvo suradusi ir paauglę mergaitę. „O tada į mūsų namus atvežė vos dviejų mėnesių mergytę. Kaip atvežė, taip ir pasiliko ji čia pas mus, iš pradžių tik laikinai, o dabar jau ir visam – ji mūsų vaikas, esam nuolatiniai globėjai“, – apie šeštojo vaiko kelionę į namus ir šeimą pasakoja moteris.

Pati tikriausia sesė

Kai atvežė mergytę, visai netrukus buvo pradėta kalbėti apie tai, kad jai bus ieškoma nuolatinių globėjų. „Kai tik sužinojau, kad vaikas į savo biologinę šeimą negrįš, jaučiau, kad ji liks pas mus. Iš pradžių vyrui tik užsiminiau, kad galėtume ją auginti, tačiau pirmoji reakcija nebuvo pilna susižavėjimo, bet po truputį jų ryšys stiprėjo... Mažylė pas mus jau beveik dveji metai“, – sprendimą globojamam vaikui suteikti šeimą ir namus prisiminė pašnekovė.

O šiandien, anot Lauros, mažylė yra pati tikriausia vaikų sesė. „Dabar tuo kraujo ryšiu nebe taip akylai ir tikiu“, – sako moteris ir neslepia, kad vyresniosioms dukroms anksčiau dar kildavę klausimų, kaip Laura jaučiasi ir kokius jausmus jaučia globojamam vaikui, tačiau dabar tokių klausimų apie sesę nebekyla niekam.

„Mums pasisekė labiau“

Globoti svetimus vaikus apsisprendusi moteris sako, kad pasirinktas kelias pakeitė jos šeimą. Jaunesnieji vaikai išmoko rūpintis mažąja sesute ir mielai viskuo dalinasi. Laura viliasi, kad ir visiems vaikams tai bus puikus gyvenimo pavyzdys, kaip galima dalintis meile

bei namų šiluma.

Tėtis su mažyle turi savo rytinius kavos gėrimo ritualus.

O baigiant pokalbį, į retorinę mintį, kad mažylei pasisekė surasti tikrą šeimą ir namus, Laura atsakė, jog:

– „mums pasisekė labiau nei jai“.

